

Лісовий кодекс України. Юрінком Інтер

Лісовий кодекс України подається відповідно до Закону України «Про публічно-приватне партнерство» № 4510-ІХ від 19 червня 2025 року.

Закони звірені з текстом нормативно-правових актів бази даних Верховної Ради України «Законодавство України».

ЛІСОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Чинне законодавство зі змінами та доповненнями
станом на 23 лютого 2026 року

Офіційний текст

ЮРІНКОН ІНТЕР
Київ – 2026

УДК 349.6:630](477)(094.4)»2026»
Л69

Джерело документа –

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3852-12#Text>

Увага! Копіювання вбиває книгу

Лісовий кодекс України. Офіційний текст. Київ: Юрінком Інтер, 2026.
Л69 78 с.

ISBN 978-966-667-976-8

Лісовий кодекс України подається відповідно до Закону України
«Про публічно-приватне партнерство» № 4510-ІХ від 19 червня
2025 року.

Закони звірені з текстом нормативно-правових актів бази даних
Верховної Ради України «Законодавство України».

УДК 349.6:630](477)(094.4)»2026»

Видавництво «Юрінком Інтер» прагне
сталого майбутнього для нашого
бізнесу, наших читачів і нашої планети.
Ця книга виготовлена з паперу,
сертифікованого Forest Stewardship
Council®

ISBN 978-966-667-976-8

© Юрінком Інтер, 2026

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Поняття про ліс

Ліс – тип природних комплексів (екосистема), у якому поєднуються переважно деревна та чагарникова рослинність з відповідними ґрунтами, трав'яною рослинністю, тваринним світом, мікроорганізмами та іншими природними компонентами, що взаємопов'язані у своєму розвитку, впливають один на одного і на навколишнє природне середовище.

{Частина перша статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2063-VIII від 23.05.2017}

Ліси України є її національним багатством і за своїм призначенням та місцезнаходженням виконують переважно водоохоронні, захисні, санітарно-гігієнічні, оздоровчі, рекреаційні, естетичні, виховні, інші функції та є джерелом для задоволення потреб суспільства в лісових ресурсах.

Усі ліси на території України, незалежно від того, на землях яких категорій за основним цільовим призначенням вони зростають, та незалежно від права власності на них, становлять лісовий фонд України і перебувають під охороною держави.

Лісова ділянка – ділянка лісового фонду України з визначеними межами, виділена відповідно до цього Кодексу для ведення лісового господарства та використання лісових ресурсів без вилучення її у землекористувача або власника землі.

Стойкі до кліматичних змін ліси – ліси з неінвазійних видів дерев, структура яких має високу стійкість та здатна адаптуватися до загроз змін клімату, підтримуючи водоохоронні, захисні та інші функції.

{Статтю 1 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2321-IX від 20.06.2022}

Інвазійні види дерев – інтродуковані в Україні види дерев із значною здатністю до неконтрольованого поширення, які розповсюджуються природним шляхом або за допомогою людини і становлять значну загрозу для флори та фауни.

{Статтю 1 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2321-IX від 20.06.2022}

Лісові ділянки можуть бути вкриті ліською рослинністю, а також постійно або тимчасово не вкриті ліською рослинністю (внаслідок неоднорідності лісових природних комплексів, лісогосподарської діяльності або стихійного лиха тощо). До не вкритих ліською рослинністю лісових ділянок належать лісові ділянки, зайняті незізмкнутими лісовими культурами, лісовими розсадниками і плантаціями, а також лісовими шляхами та просіками, лісовими протипожежними розривами, лісовими осушувальними канавами і дренажними системами.

Земельна лісова ділянка – земельна ділянка лісового фонду України з визначеними межами, яка надається або вилучається у землекористувача чи власника земельної ділянки для ведення лісового господарства або інших суспільних потреб відповідно до земельного законодавства.

Природні ліси (природні лісові екосистеми) – ліси (лісові екосистеми), в яких локально і тимчасово проявився антропогенний вплив, але він не змінив ценотичної структури фітоценозів і тому природні лісові екосистеми здатні протягом короткого часу регенеруватися (відновитися) природним шляхом до стану пралісових екосистем.

{Статтю 1 доповнено частиною згідно із Законом № 2063-VIII від 23.05.2017}

Праліси (пралісові екосистеми) – споконвічний, стародавній ліс (природні лісові екосистеми), що сформувався природним шляхом і в ході розвитку не зазнав безпосереднього антропогенного впливу.

{Статтю 1 доповнено частиною згідно із Законом № 2063-VIII від 23.05.2017}

Квазіпраліси – умовно пралісові екосистеми, в яких відбувся незначний тимчасовий антропогенний вплив, що не змінив природної структури лісостанів і при припиненні якого натуральний стан екосистем повністю відтворюється протягом короткого періоду.

{Статтю 1 доповнено частиною згідно із Законом № 2063-VIII від 23.05.2017}

Самозалісена ділянка – земельна ділянка будь-якої категорії земель (крім земель лісгосподарського призначення, природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення) площею понад 0,5 гектара, вкрита частково чи повністю лісовою рослинністю, заліснення якої відбулося природним шляхом.

{Статтю 1 доповнено частиною дванадцятю згідно із Законом № 2321-IX від 20.06.2022}

Інші лісовкриті землі – земельні ділянки, вкриті лісовою рослинністю, заростями багаторічних дерев'янистих кущових рослин, у тому числі самозалісені, та не надані для ведення лісового господарства.

{Статтю 1 доповнено частиною тринадцятю згідно із Законом № 2321-IX від 20.06.2022}

Стаття 2. Лісові відносини

Лісові відносини – суспільні відносини, які стосуються володіння, користування та розпоряджання лісами і спрямовуються на забезпечення охорони, відтворення та сталого використання лісових ресурсів з урахуванням екологічних, економічних, соціальних та інших інтересів суспільства.

Об'єктом лісових відносин є лісовий фонд України та окремі лісові ділянки.

Суб'єктами лісових відносин є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, юридичні особи та громадяни, які діють відповідно до Конституції та законів України.

Стаття 3. Лісове законодавство України

Лісові відносини в Україні регулюються Конституцією України, Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища», цим Кодексом, іншими законодавчими актами України, а також прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами.

Відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання, припинення дії адміністративних актів у сфері лісових відносин регулюються Законом України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, визначених цим Кодексом.

{Статтю 3 доповнено новою частиною згідно із Законом № 4017-IX від 10.10.2024}

Лісові відносини, що виникають при використанні землі, надр, вод, а також відносини щодо охорони, використання й відтворення рослинного та тваринного світу, не врегульовані цим Кодексом, регулюються відповідними законодавчими актами.

Стаття 4. Склад лісового фонду України

До лісового фонду України належать усі ліси на території України незалежно від того, на землях яких категорій за основним цільовим призначенням вони зростають, та незалежно від права власності на них, у тому числі лісові ділянки, захисні насадження лінійного типу площею не менше 0,1 гектара, інші лісовкриті землі.

{Частина перша статті 4 в редакції Закону № 2321-IX від 20.06.2022}

До лісового фонду України не належать:

зелені насадження в межах населених пунктів (парки, сади, сквери, бульвари тощо), які не віднесені в установленому порядку до лісів;

окремі дерева і групи дерев, чагарники на сільськогосподарських угіддях, присадибних, дачних і садових ділянках;

самозалісені ділянки у межах населених пунктів з деревами, середній вік яких менше 30 років, та самозалісені ділянки в межах охоронних зон об'єктів енергетики, магістральних теплових мереж, магістральних трубопроводів та інших лінійних об'єктів інфраструктури;

{Частину другу статті 4 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 2321-IX від 20.06.2022}

лісові насадження у межах земельних ділянок шириною 30-50 метрів уздовж лінії державного кордону України на суші, по берегу української частини прикордонної річки, озера або іншої водойми, переданих у постійне користування військовим частинам Державної прикордонної служби України для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій.

{Частину другу статті 4 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом № 2952-IX від 24.02.2023}

[Перейти на сайт](#) →